

ת"פ 29011/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתנניה
ת"פ 21-11-29011 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

כבוד השופט גיא אבןן לפני:

המואשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ז

הנאשם: פלוני

בשם המואשימה: עו"ד חן זעירו

בשם הנאשם: עו"ד אלון קרייטי ועו"ד גל שרטוב

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאות בכתב אישום מתוון בעבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי רعيיתו ואם ילדיו. בדין מיום 12.4.22 טענו הצדדים לעונש. בשל אילוצי יומנו של בית המשפט נקבע תחילת מועד רחוק לשימוש גזר הדין, אלא שבהמשך מצאתי להקדימו, וגזר הדין יושמע מפי כב' סגנית הנשייה.

כתב אישום מתוון - בסדר כרונולוגי של האירועים

1. אישום מס' 5: בחודש Mai 20' לערך, כשהמתלוננת הייתה בהריוןה, התפתח ויכוח בין הנאשם ובינה, זאת לנוכח חוסר שביעות רצונו מן הבגדים שלבשה, ובשל כך שלא פתחה לו מיד את הדלת. משכך תפס אותה הנאשם בגופה, והעיף אותה לעבר המיטה (כך במקור - ג"א). הנאשם יצא מן החדר ושב בחלאף רגעים אחדים. המתלוננת ביקשה ממנו להירגע באומרה כי היא בהריון, אך הוא בתגובה צרח כי היא מוציאה אותו מdeaduto, ואימם לשחות אותה.

בחודש Mai 21' לערך נסעו המתלוננת והנאשם עם בנים הבכור ברכב, בדרך צרצה מבית החולים. המתלוננת

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקין פליליים

נהגה ברכב, והנואם מצא להעיר על אופן לבושה. משагיבת באומרה "מה אכפת לך, כל מה שאינו לובש לא טוב לך", סטר לה הנואם.

בגין אישום זה הורשע הנואם בעבירות תקיפה סתם - בן זוג (2 עבירות), לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תש"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 1.11.21 שהו המתלוונת וילדיה בני הזוג במסעדת השיכת לאמא של המתלוונת. הנואם הגיע למקום ופנה למטלוננת ואומרו כי אם לא יצא מהמסעדה, "זה לא יגמר טוב, את תצטער על זה". המתלוונת שבאותה העת אכלת עם ילדיה, השיבה לנואם כי היא תיקף הולכת. אז רק הנואם עברה ופצעה באומרו כי היא "לא שווה כלום". בגין אישום זה הורשע הנואם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 1: ביום 4.11.21 שהתה המתלוונת במסעדת עם ילדיה. הנואם הגיע למקום, פנה אליה והורה לה לחתת את הילדים לשון ולעוזב את המסעדת, בהוסיפו כי: "את הולכת עכשו, לא עוד 5 דקות, אם לא תראי מה יהיה לך". המתלוונת התעלמה מדבריו, ובתגובה ניגש אליה הנואם, הכנס את ידו לכיס מכנסי, ואמר לה: "תעופי מפה עכשו לפני שאני הורג אותך", טען כי הוא מחזיק בסכין, והמשיך באימויו: "אם את לא הולכת עכשו תראי מה יהיה לך". הוא הצבע על השעון שהראה את השעה 18:45, והבהיר כי עליה להיות למיטה עד השעה 19:00, "אם לא את תראי מה יהיה לך, היום זה יום הדין, לא אכפת לי כלום, מסכנים הילדים האלה". בתגובה ברחה המתלוונת עם הילדים אל בית הוריה. בהמשך התקשר הנואם לאחיה של המתלוונת, ואים על המתלוונת ואומרו לאח כי: "לא מתאים לך אחחותך עובדת במסעדת. תניד לה שלא תעבוד במסעדת. תעוזר לי בהזאה שלא יהיה מאוחר מדי". בגין אישום זה הורשע הנואם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ראיות וטייעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה הגישה גילוין רישום פלילי של הנואם (עת/1), אשר לחובתו הרשעה בהחזקת סמים לצריכה עצמית, וגילוין רישום תעבורתי (עת/2). ההגנה הגישה תעודת שחרור משירות חובה בצה"ל ותעודת לוחם - מלחמת 2010 (ענ/1). לאחר הדיון הוגש תצהיר אמו של הנואם אליו צורפה תעודה בדבר מצבה הרפואי. כן השמיעה ההגנה עדי אופי:

המתלוונת: סיפרה כי פרט לאירועים מושא כתוב האישום, לא חוותה אירועי אלימות נוספות. לדבריה, היא מעוניינת לחזור לחיות עם הנואם כמשפחה, ובclud ששהנים יעברו טיפול זוגי. היא סיפרה כי הם היו על סף טיפול, אלא שבתקנות האירוע האחרון ומעצרו של הנואם, לא הספיקו להשתתף בו. עוד הוסיפה כי איןנה נתונה במערכת יחסים אלימה, כי הנואם בעל טוב ואבא טוב, מפרנס, עצמאי ואחראי על כלכלת הבית. היא יודעת שהוא מתחרט, שהוא אוהב אותה, ומבקשת לשיקם את מערכת היחסים.

אחוטו של הנאשם: ספירה בהתרגשות כי השתתפה בגידולו בצוותא עם אם. היא תיארה את מערכת היחסים הקרובה ביניהם, את המשפחה שהקימו: "הוא התהנתן ויש לו אשה מדහימה, יש להם שלושה ילדים והם מנוטים להקים משפחה בכל הכח". ספירה על ניסיונתו העסקיים הכספיים, ועלمامצתה לסייע לבני הזוג ככל יכולתה.

אחיו של הנאשם: סיפר על הקשר הקרוב בין הנאשם ואם המבוגרת והחולנית, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו על מנת לאפשר לו לשוב לבני משפחתו הזקנים לו ולעסוק הצובר חובות כל עוד הנאשם נתון במעצר.

כאמור, הוגש תצהיר אמו של הנאשם בציירוף תעודה רפואי, לאחר שווייתה על חיסין. היא תיארה את נסיבות חייו של הנאשם אשר התמודד עם תנאי פתיחה קשים, שירות בצה"ל כלוחם בסדיר ובמילואים, הקים עסק, מפרנס את בני משפחתו, ועד לפניו שנה טיפול באמ באופן צמוד. היא ביקשה להתחשב בנางם ובסבליה של המשפחה כולה ולסייע לו, מתוך ביטחון כי למד את לקחו.

3. ב"כ המאשימה סקרה את רצף האישונים בהם הורשע הנאשם, עמדה על אלמנטים ונסיבות לחומרה: מוטיב ניסיון השליטה במתלוננת החוזר על עצמו פעמי אחד פעם, היחס המזולל והמחפי, פגעה במתלוננתهن בתוך ביתם והן במקומות ציבוריים, תקיפות המתלוננת לעניין ילדי הזוג, איזומים מילוליים באומרו כי הוא אוחז בסיכון, באופן שיש בו להעצים את תחושות הפחד והסכנה, אובייסיביות וחזרתיות תוך השמעת איזומים גם בפני אחיה של המתלוננת. האירועים נפרשו על פני פרק זמן ממושך בין שנה ומחזה, והנ帀ה לא היסס מלפגוע במתלוננת גם כשהיאתה נתונה בהריון מתקדם, על סף לידה. ב"כ המאשימה ביקשה לראותו בכתב האישום מסכת אלימות פיזית ומילולית אותה נאלצת המתלוננת לחווות במהלך חייה המשותפים עם הנאשם. היא ביקשה ללמידה מעודתת בבית המשפט, כי "מדובר באישה מוכה קלאסית", אשר ממשיכה לגונן על בן זוגה, מבקשת לחזור לחיים משותפים עמו, טעונה כי אינה נתונה במערכת יחסים אלימה, ובאותה הנשימה ומבלתי משים אישרה כי מדובר במפרנס היחיד ובמי שעליו כלכלת הבית.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי במעשהיו פגע הנאשם קשה וחריפה בשלמות גופו של המתלוננת, בביטחונה, בשלות נפשה, בעצמאותה, ביכולת הבחירה שלה להתנהל כאדם חופשי. כן פגע בביטחוןם של ילדי בני הזוג שהיו עדים לחלק מהמסכת האלים שחוותה איהם, ואף בביטחון הציבור, בשם לב לך שנים מהאירועים התרחשו בمسעדה. היא הפנתה למדיניות הענישה הנוגגת, וביקשה לקבוע מתחם עונש אחד כולל בגין מעשיו של הנאשם, בגין שנת מסר בפועל לבין שנתיים. בקביעת העונש בתוך המתחם ביקשה לייחס משקל להיעדרו של הליך טיפול רפואי הוצרך המובהק בכך, כעולה הן מכתב האישום והן מדויוקותם של עדי האופי, ולהרשעותיו הקודמות של הנאשם: החזקת סמים לצריכה עצמית ושתי הרשעות בתבעורה בהניגה תחת השפעת אלכוהול, המחזקות את האינדייקציה בדבר נזקנותו הטיפולית של הנאשם. משכך ביקשה לגוזר את עונשו של הנאשם ל-18 חודשים בפועל מיום מעצרו, מסאר על-תנאי, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הctrפו לבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש יחיד, אלא שלשיטם עסקנן בעבירות ברף נמור יחסית, גם בהצברותן. הנאשם לא גرم למתלוננת לחבלות פיזיות, וגם האיזומים בעיקרם אינם קונקרטיים. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים בת 10 אחיוות ואחים, אשר 5 מהם נפטרו. הנאשם בן 35, געדר הרשעות קודמות, למד בחינוך דתי, שירות צבאי מלא כלוחם ותרם למולדת. בתקופה בה ביצע את העבירות היה נתון בלחצים בשל קרייסט עסן

שהקיים, ועsek חדש נקלע למצוקה בתקופת הקורונה. ב"כ הנאשם ביקשו לקבל את דבריה של המתלוונת כפושוט ולהימנע מפטורנות. לדבריהם, מדובר באישה חזקה שמסרה במשטרה תלונה סدورה ומפורטת, התייצבה בבית המשפט והעידה באופן אומץ. הם הילימו כנגד ניסיונה של המאשימה להוותה בהרשעות ישנות של הנאשם בעבירות נהיגה בשכרות, Caindikzia לזרוך בטיפול מסווג זה. הם הפנו לפסיקה, אבחנו את פסקי הדין שהגיעה ב"כ המאשימה, וביקשו לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר.

בקביעת העונש בתוקן המתחם ביקשו להתחשב בנסיבותו של הנאשם כמפורט לעיל, בהודיותו תוך נטילת אחראיות, הבעת חרטה וקיצור ההליך המשפטי תוך חיסכון בעדויותיהם של המתלוונת ובני משפחתה. כן עמדו על מצבם הכלכלי הקשה של הנאשם ובני משפחתו. ב"כ הנאשם אישר בהגנותם כי הנאשם זוקק לטיפול בתחום האלימות והקשר הזוגי, אלא שלדבריהם לא ניתן היה לעשות זאת בהליך המעצר, ככלא עליה בידי הנאשם לשחרר לחלופת מעצר, ואילו נדרש לסתור בעודו עצור היה נאלץ להמתין כמחצית השנה. לטענותם, הנאשם מתעטד להתחילה בטיפול לאחר שישוחרר ממאסר, וכן כתנאי לחזרה לחיים משותפים עם רעייתו. משכך ביקשו להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, בתוספת מאסר על-תנאי.

ה הנאשם הביע צער וביקש מחילה על מעשייו. לדבריו, הוא אוהב את אשתו ולדיוו, יעשה הכל כדי להשתפר, להיות בעל טוב, למדוד לוותר, ולא ישוב לעולם להתנהגוותו האלימה. הוא ביקש הזדמנות לתקן את שקלקל, להשתתף בהליך טיפול כלכלי שיידרש, ולאפשר לו לחזור לבני המשפחה - רעייתו, ולדיוו, אמו.

ד"ו

מתחם העונש ההולם

5. עבירות האלימות בכלל, ואלימות גברים כלפי בנות זוגם בפרט, הן רעה חוליה שפשתה בחברה, תופעה קשה הרואה לכל גוני, ומהיבת ענישה חמירה שתסייע במיגורה. הקלות הבלתי נסבלת בה מעדים גברים להפעיל את נחת זרועם כלפי בנות זוגם, בין אם מדובר באלימות פיזית, מילולית, כלכלית או نفسית, הצד הפגיעה הקשה והמתמשכת בנסיבות העבירה, הנאלצות פעמים רבות לחוות פוטט טראומה מתמשכת - נתונים אלו מחייבים נקיטת יד קשה ובלתי מתאפשרת כנגד העבריינים, כזו שתહלום את חומרת מעשייהם, ותרתיע אותם ושכמותם.

כתב האישום שלנו פניו מגולל מסכת אלימות מתמשכת, לכוארה ברף שאיננו גבוה - המתלוונת לא נחבלה פיזית, לא נעשה שימוש בחפצים, והאյומים - הגם שחומורים, אינם מפורטים וממקודמים. פער הזמן בין האירועים משמעותיים, למעט השנים האחרונים בזמן, ודומה שמטעם זה ביקשה ההגנה להסיק כי אין מדובר במתלוונת שננתונה במערכת זוגית אלימה. דומה שהמציאות קשה במידה ניכרת, וטופחת פעמי אחר פעם על פניה של המתלוונת - תרתי משמע. הדמיון בין האירועים; העילות לכעסו המתפרק של הנאשם על רعيיתו; ניסיונו החוזרים לשלוט בה, שלא לומר לאלהפה לגחמותיו; התבטאותו הקשوت והבוטות כלפייה, בין בשחוותם לבדם בתוך ביתם, בין בנסיבות זרים במקום ציבור, ובין בנסיבות ולדיוו; היעדר מוחלט של אמפתיה כלפייה - האופן בו השילכה כחוץ בעודה נשאת את בנים המשותף

- בהרionario מתקדם על ספר לידה, תוך סיכון שלה ושל העורר; האלימות שנקוט כלפיו שוב ושוב - סטירה בפניה בתוך הרכב בנווכחות בנים, יריקה שפגעה בה בשbetaה במסעדה עם ילדיהם - אלו מלמדים על חי' סבל מהתמשך של המתלוונת ילדיה בצלו של גבר אלים ומתעלל - פיזית, מילולית ונפשית. היעדרן של חבלות פיזיות מוגדר, כמובן, את מסגרת האישום הפלילי ומשליך על אופן קביעת העונש, אך נזק נפשי מהתלוונת קיים גם כן - לא יכול להיות אחרת. הימלטוותה של המתלוונת מפניו של הנאשם באישום מס' 1, כמו גם דבריה בבית המשפט - אלו מתיישבים עם הפגיעה המנטלית שגרם הנאשם לרעייתו, ועם הצלקות שלבטה הותיר בנפשה, ובנפשותיהם הרכות של ילדיהם.

6. בחינת מדיניות הענישה הנוגגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, אשר נקבעת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקורה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג, באירועים שמרביתם נופלים בחומרתם מעניינו של הנאשם.

(-) רע"פ 2486/2019 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19). המבוקש הורשע בהתאם להודאותו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בית זוגו, תקיפת בת הזוג ואיומים באربעה אישומים. לחובת המבוקש 2 הרשותות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפול ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשים מסר בעבודות שירות. בית המשפט המחויז מרכז-lod קבע כי העונש חורג לקללה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד ההליך הטיפול המשמעותי שעבර, העמיד את העונש על שנת מסר בפועל. בקשה רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבahir כי "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבוקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוגגת - הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 19/7660 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבוקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיית ראיות: איומים כלפי גירושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליחו ליצור קשר עם גירושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דוגר באירוע יחיד, במבוקש נעדן הרשותות קודמות, אשר נדון לשולשה חודשים מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלוויים. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה וכן גם בקשה הרשות לערער.

(-) רע"פ 16/3077 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבוקש הורשע באירוע היחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוונת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו או זה בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מסר לתקופה קצרה שנייתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבן 14 חודשים מסר לרצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקלה היעדר הרשותות מהעת האחורה ונתק בין המתלוונת וה מבוקש. נגזר על המבוקש עונש מסר בפועל בן 6 חודשים לרצוי מאחוריו סוג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחתה, וכן גם בקשה רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשי של המבוקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלהם את חומרתם.

(-) רע"פ 16/303 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבוקש הורשע בהתאם להודאותו בתקיפת בת זוג בגין שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה לכך מעודה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמשה וחודשי מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מסר על-תנאי לבין שנת מסר בפועל, ולאחר שירותי המבחן המליך על עונש מוחשי ומציב גבולות. ערעורו לבית המשפט

המחוזי נדחה, וכך גם בבקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבוקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשי.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מעורר אשר הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וכייף תיק נסף בו הודה והורשע בעבירות איומים. על רקע ויכוח בין המעורר לרעיתו הדף אותה המעורר בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הואណן לשולשה חדש מאסר בעבודות שירות.

עינתי בפסק הדין שהגינו הצדדים, ככלם למעט אחד (רע"פ 30777/16 לעיל) של בית משפט השלום, ולא מצאתי כי יש בהם להשליך על מדיניות הענישה הנוגעת כפי שנסקרה. לנוכח השיקולים עליהם עמדתי ובהתאם להוראות סעיפים 40(ג)(א) ו-40(ט) לחוק העונשין, מצאתי לקבוע מתחם עונשה בין 8-18 חודשים מאסר בפועל.

7. בנסיבות העונש בתחום המתחם זקפני לזכותו של הנאשם בשלב מוקדם מאוד של ההליך, וכפועל יצא מכך חיסכון בעודותם של המתלוונת ובני משפחתה; נטילת אחריות; הבעת חרטה בבית המשפט - אל מול המתלוונת וחלק מבני המשפחה; מהלך חייו הנורומטי של הנאשם - נעדר הרשות קודמות רלוונטיות, גדל במשפחה קשת يوم, שירות צבאי מלא ותרם לחברה כלוחם בשירות סדיר ובמילואים, אדם עובד העושה מאמצים לפרנס בכבוד את משפחתו; רצונו של הנאשם לשקם את מערכת יחסי עם רעייתו, ונכונותו - בשלב זה מילולית - להשתתף בהליך טיפול-שיקומי לאחר שחרורו ממאסר. כן שקלתי את הקושי של הנאשם ומשפחתו כתוצאה מהמעצר המתמשך - לראשונה בחיי, ואת השלכותו של עונש מאסר על בני המשפחה, לרבות הפגיעה הכלכלית שלבطة נגרמת בהינתן העובדה שפרנסת התא המשפחתית רובצת על כתפיו של הנאשם. עוד לקחתי בחשבון את התגניותם של בני המשפחה במטרה לסייע בשיקומו של הנאשם, ואת בקשהה של רعيיתו - נגעתה העבירה, להקל עליו. לחובתו של הנאשם - היעדר אינדיקטיה לכנות כוננותי, למעט הצהורותיו. הנאשם טרם עבר הליך טיפול, ولو ראשוני, שיש בו כדי ללמד על הפחתת המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי רعيיתו. העונש שיושת עליו צריך לשקף בראש ובראונה את חומרת מעשיו ולהלום אותם, כמו גם להרטיע אותו ושכמותו. בהינתן מצבה הכלכלי של המשפחה, בהתחשב בכך שאין מדובר בעבירות שנועדו להפיק רווח כספי, ובគונתם של בני המשפחה להמשיך לחיות ייחודי, לא ראוי לחיב את הנאשם ברכיב כלכלי מוחשי - קנס או פיצוי, ואסתפק בהשתתת התchia'יות כספית צופה פני עתיד.

8. החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשים מאסר בפועל אשר ימננו מיום מעצרו - 21.11.7.

ב. 6 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג פשוט.

3 חודשים מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומים.

ג. הנאשם ייתן התchieבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירות אלימות מסווג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התchieבותו עוד היום, שם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.התchieבות תיכנס לתקף במועד שחררו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ב, 20 במאי 2022, במעמד הצדדים.